

## การดูแลผู้ป่วยจิตเวชด้วยหัวใจความเป็นมนุษย์: การเรียนรู้ตามสภาพจริงในการเรียนการสอนวิชาการพยาบาลบุคคลที่มีปัญหาทางจิต

สุทธนันท์ กัลละ\* พย.ม. (การพยาบาลสุขภาพจิตและจิตเวช)

ผกาสรณ์ อุไรวรรณ\*\* พย.ม. (การพยาบาลสุขภาพจิตและจิตเวช)

**บทคัดย่อ:** การเรียนรู้ตามสภาพจริงในการดูแลผู้ป่วยจิตเวชด้วยหัวใจความเป็นมนุษย์ เป็นส่วนหนึ่งของการเรียนการสอนรายวิชาการพยาบาลบุคคลที่มีปัญหาทางจิต โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อให้นักศึกษาศึกษาวิถีชีวิตของผู้ป่วยจิตเวช ครอบครัว และชุมชน และเรียนรู้การให้พยาบาลบุคคลที่มีปัญหาทางจิตด้วยหัวใจความเป็นมนุษย์ การดำเนินการประกอบด้วย 6 ขั้นตอน ขั้นตอนที่ 1 เตรียมนักศึกษาให้มีพื้นฐานการดูแลผู้ป่วยจิตเวชด้วยหัวใจความเป็นมนุษย์ ขั้นตอนที่ 2 ทบทวนประเด็นความรู้เรื่องการสร้างสัมพันธภาพเพื่อการบำบัด/การสื่อสาร/บทบาทของพยาบาลจิตเวชในการทำความเข้าใจมนุษย์/การดูแลเรื่องยา/การให้คำแนะนำผู้ป่วยและครอบครัว/จิตเวชชุมชน ขั้นตอนที่ 3 นักศึกษาสัมภาษณ์ผู้ป่วยจิตเวชและครอบครัวเกี่ยวกับปัจจัยที่เกี่ยวข้องและผลกระทบจากการเจ็บป่วยทางจิต การจัดการกับปัญหาทางจิต และการมีส่วนร่วมของครอบครัวในการดูแลผู้ป่วยทางจิต ขั้นตอนที่ 4 นักศึกษานำเสนอข้อมูลในกลุ่มย่อย ขั้นตอนที่ 5 นักศึกษานำเสนอข้อมูลในกลุ่มใหญ่ และขั้นตอนที่ 6 สะท้อนคิดและสรุปบทเรียนจากการศึกษาวิถีชีวิตผู้ป่วยจิตเวชบนพื้นฐานการดูแลด้วยหัวใจความเป็นมนุษย์ ประเมินผลโดยนักศึกษาและอาจารย์สรุปได้ว่า การเรียนรู้ตามสภาพจริงในการเรียนการสอนวิชาการพยาบาลบุคคลที่มีปัญหาทางจิตทำให้นักศึกษามีความสามารถในการบริการด้วยหัวใจความเป็นมนุษย์ ดังนั้นจึงมีความสำคัญที่ควรมีการจัดการเรียนการสอนแบบเรียนรู้จากสภาพจริงอย่างต่อเนื่องเพราะทำให้นักศึกษาเห็นสภาพผู้ป่วย เห็นบริบทของผู้ป่วยและครอบครัวตามความจริง เห็นบทบาทของพยาบาลจิตเวช และสามารถเชื่อมโยงกับทฤษฎีได้มากขึ้น

**คำสำคัญ:** ผู้ป่วยจิตเวช หัวใจความเป็นมนุษย์ การเรียนรู้ตามสภาพจริง การดูแล ปัญหาสุขภาพจิต

---

\*Corresponding author, พยาบาลวิชาชีพชำนาญการ (ด้านการสอน) วิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนี สุราษฎร์ธานี, E-mail: suthanan\_pop@hotmail.com

\*\*พยาบาลวิชาชีพชำนาญการ (ด้านการสอน) วิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนี สุราษฎร์ธานี

**การดูแลผู้ป่วยจิตเวชด้วยหัวใจความเป็นมนุษย์: การเรียนรู้ตามสภาพจริงในการเรียนการสอน  
วิชาการพยาบาลบุคคลที่มีปัญหาทางจิต**

### **ความเป็นมาและวัตถุประสงค์**

วิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนีสราษฏร์ธานี เป็นสถาบันระดับอุดมศึกษาสังกัดสถาบันพระบรมราชชนก กระทรวงสาธารณสุข มีหน้าที่หลักในการผลิตและพัฒนาบุคลากรทางการพยาบาลเพื่อสนองตอบระบบสุขภาพ โดยกำหนดคุณลักษณะของบัณฑิตที่พึงประสงค์ที่วิทยาลัยมุ่งหวังให้มีในตัวบัณฑิตนั้นคือ 1) การเป็นคนเก่ง ทั้งวิชาการ ความรู้ความสามารถทางวิชาชีพและเก่งในเรื่องของการมีทักษะในการแก้ปัญหาและการอยู่ร่วมกับผู้อื่นได้ 2) การเป็นคนดีคือ นักศึกษาต้องเป็นผู้ที่มีคุณธรรมและจริยธรรม มีทัศนคติที่ดีและยึดมั่นในจรรยาบรรณแห่งวิชาชีพ และ 3) การเป็นคนมีความสุข สุขทั้งในการดำเนินชีวิตและสุขภาพแข็งแรง นอกจากนี้ วิทยาลัยยังได้กำหนดอัตลักษณ์สำคัญที่นักศึกษาพยาบาลจะต้องมีคือ “จิตบริการ มีวินัย ใฝ่รู้” ซึ่งการจัดการเรียนการสอนเพื่อส่งเสริมให้นักศึกษามีคุณลักษณะบัณฑิตที่พึงประสงค์และมีอัตลักษณ์ดังกล่าวได้นั้นจำเป็นต้องอย่างยิ่งที่จะต้องดำเนินการในทุกขั้นตอนของการจัดการเรียนการสอน (วิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนีสราษฏร์ธานี, 2554ก)

การมีจิตบริการด้วยหัวใจความเป็นมนุษย์ (humanized care) คือ การช่วยเหลือผู้อื่นด้วยความเต็มใจ จริงใจ มีความปรารถนาดีต่อผู้อื่น อยากให้ผู้อื่นพ้นทุกข์โดยไม่หวังสิ่งตอบแทน มองเห็นความเป็นมนุษย์ในตัวบุคคล ไม่ตัดสินการกระทำของคนตามที่ตนเองเห็น แต่ให้เข้าใจสาเหตุและเหตุผลของพฤติกรรมนั้นๆ ของบุคคล เชื่อในศักยภาพและความสามารถของแต่ละบุคคลว่า คนทุกคนมีศักยภาพที่จะเลือกและจัดการแก้ไขปัญหาของตนเองได้ เกิดสัมพันธภาพที่ดีระหว่างผู้ให้และผู้รับ องค์ประกอบที่สำคัญของการบริการด้วยหัวใจความเป็นมนุษย์ประกอบด้วย 1) ความสามารถในการมองเห็นของคร่อมไม่แยกส่วน 2) ความสามารถในการมองเห็นความเป็น

มนุษย์ และ 3) ความสามารถในการมองเห็นความทุกข์ การบริการด้วยหัวใจความเป็นมนุษย์ เป็นเรื่องของกระบวนการคิด ถ้ามีการคิดดี คิดถูกต้องตั้งแต่ครั้งแรก วิธีการปฏิบัติที่ถูกต้อง เหมาะสม ตรงตามความต้องการของผู้ป่วยก็จะเกิดขึ้นได้เอง (มกรพันธ์ จุฑะรสก, 2551)

การบริการด้วยหัวใจความเป็นมนุษย์คือ ความอ่อนโยนต่อชีวิต อ่อนน้อมต่อธรรมชาติ อ่อนไหวต่อความทุกข์ ทำให้ผู้รับบริการอุ่นใจ และผู้ให้บริการมีความสุข (โกมาตร จึงเสถียรทรัพย์, 2552) และการบริการสุขภาพด้วยหัวใจความเป็นมนุษย์ หมายถึง การให้บริการที่เป็นมิตร มีความรัก ความเมตตา ใส่ใจในปัญหาและความทุกข์ของผู้รับบริการและผู้เกี่ยวข้อง ให้บริการตามปัญหาและความต้องการของผู้รับบริการที่เป็นจริง โดยรับฟังความคิดเห็นของผู้รับบริการเป็นหลัก (สุณี วงศ์คงคาเทพ, 2550)

การจัดการเรียนการสอนที่เป็นหัวใจสำคัญที่จะส่งเสริมให้นักศึกษาพยาบาลมีจิตบริการด้วยหัวใจความเป็นมนุษย์นั้น วิธีการหนึ่งก็คือ การเรียนรู้จากสภาพจริง เนื่องจากในการเรียนรู้จากสภาพจริงผู้เรียนมีโอกาสได้สัมผัสของจริง ปัญหาจริงในบริบทจริงภายนอกห้องเรียน โดยการเก็บข้อมูลเชิงคุณภาพ ทำให้เกิดการเรียนรู้ โดยการเชื่อมโยงความรู้เดิมกับข้อมูลใหม่ เกิดการแสวงหาความรู้ข้อมูลเพื่อวิเคราะห์ แยกแยะหาข้อสรุปจากข้อมูลที่ได้ เป็นการวิเคราะห์ความต้องการและปัญหาที่แท้จริง เพื่อทำความเข้าใจเหตุผลและที่มาของการกระทำของผู้อื่น นำไปสู่การแก้ไขปัญหาหรือให้การพยาบาลที่ตรงกับความต้องการของบุคคล (ทัศนา แคมมณี, 2552 ; อุษณีย์ เทพวรชัย, 2554) เนื่องจากในการจัดการเรียนรู้ตามสภาพจริง จะช่วยให้ผู้เรียนเกิดการคิดเชื่อมโยงในระดับสูงระหว่างการเรียนในห้องเรียนและโลกภายนอก กล่าวคือผู้เรียนสามารถแยกแยะและเข้าใจถึงความคิด ความรู้สึก มุมมองที่เป็นที่มาของพฤติกรรมที่เกิดขึ้นโดยเฉพาะที่

เกี่ยวข้องกับสุขภาพ มองเห็นแก่นแท้ และวิเคราะห์ถึงสิ่งที่เป็นรากเหง้าของปัญหา ครอบคลุมในทุกมิติที่บุคคลเป็น ยอมรับบุคคลและความเป็นจริงที่เกิดขึ้น ทำให้มองเห็นวิธีการให้บริการหรือแสวงหาทางเลือกในการแก้ไขปัญหา และให้ข้อเสนอแนะแก่บุคคลในการดูแลตนเองได้อย่างสอดคล้องกับข้อจำกัดและบริบทที่เขาเป็นอยู่ (ภาวนี สืบเสาะ, 2551) ซึ่งจะช่วยให้เสริมการเรียนรู้ภาคทฤษฎีในเรื่องการทำความเข้าใจผู้ป่วยตามความเป็นจริงของบุคคลโดยไม่ตีกรอบหรือให้การพยาบาลตามทฤษฎี

การเรียนรู้จากสภาพจริง เป็นการนำข้อมูลชีวิตจริงของผู้ป่วยมาอธิบายทำความเข้าใจเพื่อการพยาบาล (รัถยานภิศ พละศึก และคณะ, 2551) นอกจากนี้ยังเป็นการเชื่อมโยงความรู้ในห้องเรียนไปสู่การประยุกต์ในการปฏิบัติงานจริง เช่น จากเดิมพฤติกรรมที่ไม่รับประทานยาของผู้ป่วยจิตเวชถ้าวิเคราะห์พฤติกรรมตามกรอบทฤษฎีจะทำให้เกิดผลลบเนื่องจากมีผลต่อความรุนแรงของโรค หรือการกลับเป็นซ้ำ จึงต้องมีการเน้นย้ำให้ผู้ป่วยรับประทานยาตามแผนการรักษาอย่างเคร่งครัดโดยอาจลึ้มวิถีชีวิตจริงของผู้ป่วย แต่เมื่อวิเคราะห์ตามวิถีชีวิตผู้ป่วยการรับประทานยามีผลต่ออาชีพทางอาชีพ เช่น ชาวสวนยาง ขับรถรับจ้าง เป็นต้น จากตัวอย่างจะเห็นว่าพฤติกรรมรับประทานยาระหว่างวิเคราะห์ตามทฤษฎีและตามวิถีชีวิตของผู้ป่วยนั้นมีความแตกต่างกัน

การจัดการศึกษาที่ให้นักศึกษามีคุณลักษณะ “การบริการสุขภาพด้วยหัวใจความเป็นมนุษย์” สถาบันพระบรมราชชนกได้ดำเนินการมาตั้งแต่ปีการศึกษา 2547 โดยเริ่มในรายวิชาหมวดวิชาการศึกษาทั่วไป และต่อเนื่องไปจนถึงหมวดวิชาชีพใน 18 วิทยาลัยที่ร่วมดำเนินการ (สุณี วงศ์คงคาเทพ, 2550) ซึ่งวิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนีสราษฏร์ธานีเห็นความสำคัญของการจัดการศึกษาที่ให้นักศึกษามีจิตบริการด้วยหัวใจความเป็นมนุษย์ สำหรับภาควิชาการพยาบาลบุคคลที่มี

ปัญหาทางจิตได้ทำการวิเคราะห์ช่องว่างในการจัดการเรียนการสอนรายวิชาการพยาบาลสุขภาพจิตและจิตเวชจากการประเมินผลรายวิชาในปีการศึกษาที่ผ่านมาพบว่า นักศึกษาส่วนใหญ่ประเมินว่า วิชาการพยาบาลบุคคลที่มีปัญหาทางจิตเป็นวิชาที่ยาก นักศึกษาไม่ค่อยเจอผู้ป่วยจิตเวชในชุมชนมากนัก ทำให้นักศึกษามองภาพผู้ป่วยได้ไม่ชัดเจน นึกถึงสภาพของผู้ป่วยไม่ออก ส่งผลถึงการวางแผนการพยาบาลผู้ป่วย และที่สำคัญนักศึกษารู้สึกกลัวผู้ป่วยจิตเวชในเวลาที่นักศึกษาจะต้องไปฝึกงานที่แผนกผู้ป่วยจิตเวช (วิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนีสราษฏร์ธานี, 2554ข) ประกอบกับรูปแบบการจัดการเรียนการสอนภาคทฤษฎีเป็นการเรียนในชั้นเรียนร่วมกับการใช้สื่อภาพยนตร์เป็นส่วนใหญ่ เมื่อมีการทำความเข้าใจบุคคลผ่านการเรียนรู้จากกรณีศึกษานักศึกษาจะคิดและวิเคราะห์กรณีศึกษาจากความรู้ทางทฤษฎีที่นักศึกษาได้รับจากในห้องเรียนแต่นักศึกษาไม่สามารถระบุถึงปัญหาหรือสภาพที่แท้จริงของผู้ป่วยได้ นักศึกษาทำได้เพียงวิเคราะห์กรณีศึกษาตามข้อมูลในใบงานที่นักศึกษาได้รับ ส่งผลให้การวิเคราะห์และวางแผนการพยาบาลผู้ป่วยนั้นยังทำไม่ได้ครอบคลุมปัญหาตามสภาพที่แท้จริงของผู้ป่วย ซึ่งการเรียนภาคทฤษฎีเป็นการเรียนจากสิ่งที่ไม่ใช่บริบทชีวิตจริงของคนตามสภาพจริงที่เป็นอยู่ สิ่งที่คุณเรียนได้เรียนรู้และสัมผัสเป็นข้อมูลที่เกิดจากการปรุงแต่งการแปลความด้วยมุมมองและคำอธิบายตามหลักแนวคิดทฤษฎีที่ได้วางแผนไว้เพื่อการเรียนรู้ สิ่งเหล่านี้ส่งผลให้ผู้เรียนมีมุมมองที่จำกัด ไม่สามารถเข้าใจและเชื่อมโยงถึงสภาพความเป็นจริงที่เกิดขึ้นกับคนในสังคมได้ (ภาวนี สืบเสาะ, 2551)

จากสภาพปัญหาดังกล่าว ภาควิชาการพยาบาลสุขภาพจิตและจิตเวช ผู้รับผิดชอบการจัดการเรียนการสอนในรายวิชาการพยาบาลบุคคลที่มีปัญหาทางจิตจึงได้จัดรูปแบบการจัดการเรียนการสอนในรายวิชาการ

## การดูแลผู้ป่วยจิตเวชด้วยหัวใจความเป็นมนุษย์: การเรียนรู้ตามสภาพจริงในการเรียนการสอน วิชาการพยาบาลบุคคลที่มีปัญหาทางจิต

พยาบาลบุคคลที่มีปัญหาทางจิตขึ้นมาใหม่โดยเพิ่มเติม  
สาระการเรียนรู้ของนักศึกษาและจัดให้นักศึกษาได้ไป  
ศึกษาผู้ป่วยจิตเวชที่บ้านตามสภาพที่แท้จริง ทั้งนี้  
นักศึกษาจะต้องรวบรวมข้อมูล วิเคราะห์ และวางแผน  
การพยาบาลให้แก่ผู้ป่วยตามสภาพปัญหาของผู้ป่วย  
แต่ละกรณี ในกระบวนการที่ได้เพิ่มเติมขึ้นมาใหม่นี้  
เพื่อให้นักศึกษาเกิดการเรียนรู้และศึกษาผู้ป่วยได้  
เป็นองค์รวมด้วยหัวใจความเป็นมนุษย์อย่างแท้จริง  
มากกว่าการวิเคราะห์จากกรณีศึกษาที่มอบหมาย  
ให้นักศึกษาทำในรายวิชาแบบเดิม รวมถึงลดความรู้สึก  
กลัวและความรู้สึกไม่มั่นใจในการดูแลผู้ป่วยจิตเวช  
ตลอดจนตระหนักถึงความสำคัญของการดูแลผู้ป่วย  
จิตเวชด้วยหัวใจความเป็นมนุษย์เพื่อที่จะส่งเสริม  
คุณลักษณะที่เหมาะสมของนักศึกษาพยาบาลต่อไป

### วัตถุประสงค์

1. เพื่อให้นักศึกษาศึกษาวิถีชีวิตผู้ป่วยจิตเวช  
ครอบครัว และชุมชนด้วยหัวใจความเป็นมนุษย์
2. เพื่อให้นักศึกษาศึกษาแนวทางการดูแลผู้ป่วย  
จิตเวช ครอบครัว และชุมชนด้วยหัวใจความเป็นมนุษย์
3. เพื่อให้นักศึกษาได้แลกเปลี่ยนเรียนรู้การดูแล  
ผู้ป่วยจิตเวชด้วยหัวใจความเป็นมนุษย์

### ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

ผู้เรียนมีความรู้ ความเข้าใจ และตระหนักถึง  
ความสำคัญในการดูแลผู้ป่วยจิตเวชด้วยหัวใจความเป็น  
มนุษย์ เสริมสร้างคุณลักษณะการมีจิตบริการด้วยหัวใจ  
ความเป็นมนุษย์ให้แก่นักศึกษาพยาบาล และสามารถ  
นำความรู้ไปใช้ในการดูแลผู้ป่วยจิตเวชด้วยหัวใจความ  
เป็นมนุษย์ในรายวิชาปฏิบัติการพยาบาลบุคคลที่มี  
ปัญหาทางจิตได้

### วิธีดำเนินการ

การพัฒนาผู้เรียนรายวิชาการพยาบาลบุคคล  
ที่มีปัญหาทางจิตให้มีความเข้าใจและสามารถให้การ  
ดูแลผู้ป่วยจิตเวชด้วยหัวใจความเป็นมนุษย์ได้นั้นผ่าน  
กระบวนการเรียนรู้จากสภาพจริง โดยมีขั้นตอนดังนี้

ขั้นตอนที่ 1: การเตรียมให้นักศึกษามีพื้นฐาน  
การดูแลผู้ป่วยจิตเวชด้วยหัวใจความเป็นมนุษย์ ได้แก่  
1) การปรับทัศนคติและและฐานความคิด/ มุมมองที่มี  
ต่อผู้ป่วยจิตเวช 2) การสร้างสัมพันธภาพเชิงวิชาชีพ  
ระหว่างผู้ป่วยและพยาบาล และระหว่างพยาบาลกับ  
ทีมสหสาขาวิชา 3) การมีทักษะสื่อสารและการฟัง เพราะ  
การสื่อสารที่ดีจะสามารถสร้างความเข้าใจและก่อให้เกิด  
การแลกเปลี่ยนข้อมูลได้เพียงพอ ครอบคลุม ถูกต้อง  
ทำให้ผู้ป่วยสามารถตัดสินใจ และปฏิบัติได้ถูกต้อง  
ซึ่งการสื่อสารที่ดีในที่นี้คือ การสื่อสารที่สามารถสื่อสาร  
ได้ทั้งเนื้อหา ความรู้สึก ได้ตรง ผู้ที่จะสื่อสารได้ดีต้องมี  
ความสามารถในการฟังอย่างลึกซึ้ง ฟังอย่างไม่ตัดสิน  
เคารพผู้พูด ให้เกียรติและรับฟังอย่างตั้งใจ (Bohm,  
1996) กิจกรรมในการเตรียมความพร้อม ประกอบด้วย  
1) กิจกรรมการถามความคิดเห็นของนักศึกษาต่อการ  
เรียนการสอนรายวิชาการพยาบาลบุคคลที่มีปัญหาทางจิต  
2) กิจกรรมถามความคิดเห็นของนักศึกษาต่อผู้ป่วย  
จิตเวช และ 3) กิจกรรมปรับทัศนคติโดยการดูวิดีโอ  
เรื่อง “เข้าใจ...ร่วมใจ” ซึ่งมีเนื้อหาเกี่ยวกับการปรับ  
ความรู้สึกทางลบที่มีต่อผู้ป่วยจิตเวชให้เป็นความรู้สึก  
ทางบวก และการเสริมสร้างทัศนคติที่ดีต่อรายวิชา

ขั้นตอนที่ 2: อาจารย์มอบหมายให้นักศึกษา  
ทบทวนประเด็นความรู้ด้วยตนเอง (self study) เรื่อง  
สัมพันธภาพเพื่อการบำบัด/ การสื่อสาร/ บทบาทของ  
พยาบาลจิตเวชในการทำความเข้าใจมนุษย์/ การดูแล  
เรื่องยา/ การให้คำแนะนำผู้ป่วยและครอบครัว

ขั้นตอนที่ 3: แบ่งกลุ่มนักศึกษาออกเป็น 6 กลุ่ม  
เพื่อสัมภาษณ์ผู้ป่วยจิตเวชและครอบครัวเกี่ยวกับ  
วิถีชีวิตของผู้ป่วยจิตเวชในชุมชนรวมถึงการดูแล/

ช่วยเหลือผู้ป่วยจากสภาพจริง จำนวน 2 ครั้ง เกี่ยวกับปัจจัยที่เกี่ยวข้องและผลกระทบ การจัดการกับปัญหาทางจิต และการมีส่วนร่วมของครอบครัวในการจัดการกับปัญหาทางจิตของผู้ป่วยและการศึกษาโรคทางจิตเวชในชุมชน

ขั้นตอนที่ 4: นักศึกษานำข้อมูลที่ได้มาแลกเปลี่ยนเรียนรู้ร่วมกันในกลุ่มย่อยร่วมกับอาจารย์ประจำกลุ่มย่อยจำนวน 2 ครั้งโดยอาจารย์มีหน้าที่ในการเชื่อมโยงเกี่ยวกับประเด็นการดูแลผู้ป่วยจิตเวชด้วยหัวใจความเป็นมนุษย์จากข้อมูลที่นักศึกษาได้มาจากการสัมภาษณ์ผู้ป่วยจิตเวชและครอบครัว รวมถึงกระตุ้นให้นักศึกษาเกิดการเรียนรู้/หาคำตอบด้วยตนเองผ่านการชี้ประเด็นของผู้สอน โดยมุ่งให้นักศึกษาหาเหตุผลของข้อมูลที่ได้มา

ขั้นตอนที่ 5: นักศึกษานำข้อมูลที่ได้มาแลกเปลี่ยนเรียนรู้กลุ่มใหญ่ร่วมกันในชั้นเรียนร่วมกับอาจารย์เกี่ยวกับปัจจัยที่เกี่ยวข้องและผลกระทบ การจัดการกับปัญหาทางจิต และการมีส่วนร่วมของครอบครัวในการจัดการกับปัญหาทางจิตของผู้ป่วย และการศึกษาโรคทางจิตเวชในชุมชน

ขั้นตอนที่ 6: อาจารย์และนักศึกษาร่วมกันสะท้อนคิดและสรุปบทเรียนที่ได้จากการศึกษาวิถีชีวิตผู้ป่วยจิตเวชบนพื้นฐานการดูแลด้วยหัวใจความเป็นมนุษย์

### ระยะเวลาที่ใช้ในการดำเนินโครงการ

ระหว่างวันที่ 23-31 สิงหาคม พ.ศ. 2554

### ผลที่ได้จากการดำเนินการ

ผลการดำเนินโครงการเป็นการประเมินผลจากข้อคิดเห็นของนักศึกษาและข้อคิดเห็นของอาจารย์ผู้สอน ดังนี้

1. ข้อคิดเห็นของนักศึกษาต่อการดำเนินโครงการพบว่า ภายหลังสิ้นสุดการเรียนรู้ตามสภาพจริงในการเรียนการสอนวิชาการพยาบาลบุคคลที่มีปัญหาทางจิต นักศึกษามีความเข้าใจในการบริการด้วยหัวใจความเป็นมนุษย์ ดังนี้ 1) รับรู้ชีวิตจริงและอาการผู้ป่วย 2) รับรู้ถึงการนำทฤษฎีไปประยุกต์ใช้ 3) เกิดความเข้าใจในตัวผู้ป่วยและการพยาบาลผู้ป่วยต้องดูแลให้ครอบคลุมกาย จิต สังคม 4) รับรู้ว่าในการดูแลผู้ป่วยจิตเวชต้องมีการเชื่อมโยงระหว่างตัวผู้ป่วย ครอบครัว และสังคม 5) นักศึกษามีทัศนคติที่เปลี่ยนแปลงไป คือ เข้าใจและยอมรับผู้ป่วยจิตเวช และ 6) เรียนรู้บทบาทของพยาบาลจิตเวชในการดูแลผู้ป่วยในสถานการณ์จริง ซึ่งสะท้อนจากคำพูดของนักศึกษา ดังนี้

นักศึกษากลุ่มที่ 1: “ทำให้เกิดการเรียนรู้ถึงชีวิตจริงของผู้ป่วยจิตเวชในชุมชน ซึ่งอาการของผู้ป่วยมีความแตกต่างไปตามทฤษฎีหรือกลุ่มอาการที่ได้เรียนมา”

นักศึกษากลุ่มที่ 2: “ทำให้เกิดการเรียนรู้ที่แตกต่างจากห้องเรียน เนื่องจากการเห็นสภาพจริงของผู้ป่วยมีการเรียนรู้จากผู้ป่วยโดยนำทฤษฎีไปใช้ทำให้เกิดความเข้าใจในผู้ป่วยมากขึ้นสามารถศึกษาได้ครอบคลุมทั้งร่างกาย จิตใจ และสังคม นอกจากนี้ยังทำให้เกิดการเรียนรู้การใช้ตนเองเป็นสื่อในการบำบัด”

นักศึกษากลุ่มที่ 3: “ทำให้เกิดการเรียนรู้และเข้าใจในตัวผู้ป่วยมากขึ้นว่าการดำเนินชีวิตของคนหนึ่งคนจะเป็นเส้นยาวๆ ไม่มีตัดตอน เพราะทุกคนย่อมมีความเชื่อมโยงในทุกด้าน เช่น สังคม กาย ครอบครัว นอกจากนี้ทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงทัศนคติที่มีต่อผู้ป่วย มีความเข้าใจในตัวผู้ป่วย การยอมรับในพฤติกรรมของผู้ป่วย และเกิดการเรียนรู้ในบทบาทพยาบาลจิตเวช มีประสบการณ์ที่ไม่สามารถหาได้จากห้องเรียนซึ่งนักศึกษาจะจดจำได้ดีกว่า และเกิดความสุขสนทนากับการเรียนในบทเรียนอีกด้วย”

นักศึกษากลุ่มที่ 4: “ทำให้เกิดการเรียนรู้และเข้าใจผู้ป่วยมากขึ้นจากการเห็นสภาพจริงวิถีชีวิตผู้ป่วย



**การดูแลผู้ป่วยจิตเวชด้วยหัวใจความเป็นมนุษย์: การเรียนรู้ตามสภาพจริงในการเรียนการสอน  
วิชาการพยาบาลบุคคลที่มีปัญหาทางจิต**

จากการปฏิบัติแล้วสามารถนำความรู้ที่ได้ในภาคทฤษฎีมาใช้ในสถานการณ์จริงที่เกิดขึ้นในขณะนั้นได้ ทำให้สามารถเรียนรู้และจดจำเนื้อหาได้มากขึ้น และมีความเข้าใจเนื้อหาที่ถูกต้องเป็นรูปธรรมมากขึ้น”

นักศึกษากลุ่มที่ 5: “การที่ได้ไปศึกษาสภาพจริงของผู้ป่วยทำให้เข้าใจผู้ป่วยมากขึ้นและเปลี่ยนแปลงความคิดไปจากเดิมที่คิดว่าผู้ป่วยน่ากลัวกลายเป็นความเห็นใจ และชื่นชมที่เขาสามารถดำรงชีวิตอยู่ในสังคมได้อย่างมีความสุขไม่ได้ทำความเดือดร้อนให้ใคร และการที่เราได้ไปศึกษาสภาพจริงของผู้ป่วยทำให้เกิดการเรียนรู้มากกว่าการเรียนแค่ในทฤษฎีในห้องเรียนเหมือนเป็นการเตรียมความพร้อมก่อนการขึ้นฝึกบนหอผู้ป่วยทำให้นักศึกษาเข้าใจผู้ป่วยมากขึ้นและสามารถนำไปใช้ได้จริงในการดูแลผู้ป่วยต่อไป”

นักศึกษากลุ่มที่ 6: “ทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงทัศนคติที่มีต่อผู้ป่วย มีความเข้าใจในตัวผู้ป่วย เข้าใจความรู้สึกที่แท้จริงของผู้ป่วย สภาพปัญหาของผู้ป่วยสามารถแก้ไขปัญหาของผู้ป่วยได้อย่างถูกต้อง เกิดการยอมรับในพฤติกรรมของผู้ป่วย และเกิดการเรียนรู้ในบทบาทพยาบาลจิตเวช มีประสบการณ์ที่ไม่สามารถหาได้จากห้องเรียน ซึ่งนักศึกษาจะจดจำได้ดีกว่า และเกิดความสนุกสนานกับการเรียนในบทเรียนอีกด้วย”

2. ข้อคิดเห็นของอาจารย์ผู้สอนต่อการดำเนินโครงการ พบว่า จากการสนทนากลุ่มเกี่ยวกับรูปแบบการจัดการเรียนการสอนวิชาการพยาบาลบุคคลที่มีปัญหาทางจิตโดยเน้นสภาพจริง สรุปประเด็นสำคัญได้ดังนี้ 1) เป็นการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ จัดการเรียนให้นักศึกษาเรียนรู้ด้วยตนเองจากสถานการณ์จริงทั้งในเรื่องอาการ พฤติกรรม บริบทของผู้ป่วยและครอบครัว รวมทั้งบทบาทของพยาบาลในการดูแลผู้ป่วย 2) นักศึกษาได้แนวคิดในการดูแลผู้ป่วยด้วยวิธีการศึกษาที่หลากหลาย 3) เป็นวิธีการสอนที่ปรับทัศนคตินักศึกษาต่อผู้ป่วยจิตเวช และ 4) นักศึกษาเรียนรู้เร็วและพัฒนาศักยภาพด้วยตนเองซึ่งสะท้อนได้จากคำพูดของอาจารย์ดังนี้

อาจารย์ท่านที่ 1: “เป็นการจัดการเรียนการสอนที่มีความหลากหลายที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ทำให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ด้วยตนเอง”

อาจารย์ท่านที่ 2: “การสอนตามสภาพจริงทำให้นักศึกษาเห็นสภาพผู้ป่วย เห็นบริบทของผู้ป่วยและครอบครัวตามความจริง เห็นบทบาทของพยาบาลจิตเวช และสามารถเชื่อมกับทฤษฎี”

อาจารย์ท่านที่ 3: “การสอนตามสภาพจริงทำให้นักศึกษาเห็นสภาพจริงของผู้ป่วย เห็นสภาพแวดล้อม สภาพบ้าน ครอบครัวและชุมชน ซึ่งจะชัดเจนมากกว่าการบรรยายจากผู้สอนเพียงอย่างเดียว เพราะการเรียนจากสภาพจริงเป็นการให้ผู้เรียนเข้าไปเรียนในสถานการณ์จริง ปัญหาจริง ในบริบทจริงและร่วมกันศึกษาเรียนรู้ แสวงหาความรู้และวิธีการต่าง ๆ เพื่อที่จะแก้ไขปัญหา นั้น ๆ ตามชีวิตจริง”

อาจารย์ท่านที่ 4: “การสอนตามสภาพจริงสามารถปรับเปลี่ยนทัศนคติที่มีต่อผู้ป่วยจิตเวช ลดความรู้สึกกลัวและวิตกกังวลได้”

อาจารย์ท่านที่ 5: “การสอนตามสภาพจริงทำให้นักศึกษาเกิดการเรียนรู้เร็วขึ้น เกิดการพัฒนาศักยภาพด้วยตนเอง สามารถเชื่อมโยงได้ จดจำผู้ป่วยจิตเวชได้”

จากข้อคิดเห็นของนักศึกษาและอาจารย์ผู้สอนสอดคล้องกันสามารถสรุปได้ว่า ภายหลังการดำเนินโครงการก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงที่มีต่อนักศึกษาได้แก่ เกิดการเปลี่ยนแปลงมุมมองที่มีต่อผู้ป่วยจิตเวชจากการมีมุมมองที่กว้างขึ้น ได้เห็นสิ่งที่ต่างไปจากที่เคยรับรู้ รู้จักรับฟัง ผู้ป่วย ครอบครัว และชุมชนมากขึ้น เกิดความเข้าใจในเนื้อหาวิชามากขึ้นโดยสามารถเชื่อมโยงทฤษฎีที่อาจารย์สอน และประสบการณ์ที่ได้พบผู้ป่วยทำให้เข้าใจในสาระของวิชาการพยาบาลบุคคลที่มีปัญหาทางจิตได้ชัดเจนขึ้น และเกิดความเข้าใจในการมีส่วนร่วมของครอบครัว ชุมชน และพยาบาลจิตเวชในการดูแลผู้ป่วยจิตเวช

## อภิปรายผล

จากข้อสรุปที่ได้จากการดำเนินโครงการพบว่า นักศึกษาเกิดความเข้าใจในการบริการด้วยหัวใจความเป็นมนุษย์ สะท้อนได้จากพฤติกรรมขณะที่นักศึกษาเยี่ยมบ้านผู้ป่วยจิตเวชและครอบครัวเมื่อนักศึกษาสัมภาษณ์ผู้ป่วยจิตเวชเกี่ยวกับวิถีชีวิตของผู้ป่วยจิตเวชเมื่ออยู่ในชุมชน ถ้ามีประเด็นใดที่นักศึกษาไม่แน่ใจจะมีการสอบถามข้อมูลเพิ่มเติมเพื่อให้เข้าใจถึงที่มา/ปัญหาหรือทุกข์ที่ผู้ป่วยมี เพื่อให้เข้าใจเหตุผลของผู้ป่วยในการตัดสินใจกระทำพฤติกรรมบางอย่างเพื่อแก้ไข ปัญหา เมื่อผู้ป่วยให้ข้อมูลแล้วนักศึกษาไม่ตัดสินใจ พฤติกรรมที่ผู้ป่วยกระทำว่าผิดหรือถูกต้องตามที่นักศึกษาคิด แต่เชื่อว่าในสิ่งที่ผู้ป่วยกระทำมีเหตุผลและผู้ป่วยมีศักยภาพในการแก้ไขปัญหาตัวอย่างเช่น ผู้ป่วยโรคจิตเภทเพศชาย เมื่ออยู่ในชุมชนไม่รับประทานยาตามที่แพทย์สั่งเนื่องจากเมื่อรับประทานแล้วไม่สามารถดัดยงได้ จึงทดลองปรับเวลาการรับประทานยาเองเมื่อปรับเวลาแล้วผู้ป่วยรู้สึกว่าการดัดยงของตนเองสามารถใช้ชีวิตประจำวันได้และยังสามารถดัดยงได้ ทั้งนี้การที่นักศึกษามองเห็นความเป็นมนุษย์ในตัวผู้ป่วยได้มากขึ้นนั้นอาจเนื่องมาจากการจัดการเรียนการสอนโดยให้นักศึกษาได้ศึกษาสภาพจริงของวิถีชีวิตของผู้ป่วยและครอบครัว เพราะในชีวิตจริงของผู้ป่วยจิตเวชและครอบครัวมีความหลากหลายบางครั้งอาจเหมือนหรือไม่เหมือนกับในตำรา การให้นักศึกษาได้ทำความเข้าใจวิถีชีวิตตลอดจนความคิดผู้ป่วยและครอบครัวพร้อมไปกับการเรียน จึงเป็นการเปลี่ยนแปลงมุมมองของนักศึกษาจากเดิมที่เคยให้การดูแลผู้ป่วยบนฐานความคิดของตนเองหรือให้การดูแลผู้ป่วยตามโรคที่ผู้ป่วยเป็น เปลี่ยนมาเป็นการดูแลบนฐานความจริงของชีวิตผู้ป่วยและครอบครัว ซึ่งหมายรวมถึงการดูแลความทุกข์ที่ผู้ป่วยมีจากการเจ็บป่วยด้วยโรคทางจิตเวช เพื่อให้ผู้ป่วยคงคุณค่าความเป็นมนุษย์

นอกจากนี้การเรียนการสอนทำให้นักศึกษาได้มีการวิเคราะห์และทำความเข้าใจในที่มาของพฤติกรรมที่ผู้ป่วยและครอบครัวแสดงออกมาโดยการเข้าไปทำความเข้าใจบริบทชีวิตจริงของผู้ป่วยและครอบครัว สิ่งเหล่านี้สะท้อนจากข้อคิดเห็นของนักศึกษาที่มีต่อการเรียนการสอนพบว่า “การเรียนรู้จากสภาพจริง ทำให้เข้าใจผู้ป่วยมากขึ้นว่า การดำเนินชีวิตของคนหนึ่งคนจะเป็นเส้นยาว ๆ ไม่มีติดตอน เพราะทุกคนย่อมมีความเชื่อมโยงในทุกด้าน เช่น สังคม กาย ครอบครั” หรือ “การเรียนรู้สภาพจริงทำให้เข้าใจความรู้สึกที่แท้จริงของผู้ป่วย สภาพปัญหาของผู้ป่วย สามารถแก้ไขปัญหของผู้ป่วยได้อย่างถูกต้อง” และ “การเรียนรู้สภาพจริงของผู้ป่วยทำให้นักศึกษาเข้าใจผู้ป่วยมากขึ้นและเกิดการเปลี่ยนแปลงความคิดไปจากเดิม จากความรู้สึกที่ว่าผู้ป่วยจิตเวชน่ากลัวกลายเป็นชื่นชม และเห็นใจที่ผู้ป่วยสามารถดำรงชีวิตอยู่ได้” ซึ่งการดูแลด้วยหัวใจความเป็นมนุษย์เป็นการมองเห็นความเป็นมนุษย์ในตัวบุคคลโดยไม่ตัดสินการกระทำของคนตามที่ตนเองเห็น แต่ให้เข้าใจสาเหตุและเหตุผลของพฤติกรรมนั้น ๆ ของบุคคล เชื่อในศักยภาพและความสามารถของแต่ละบุคคลว่า คนทุกคนมีศักยภาพที่จะเลือกและจัดการแก้ไขปัญหาของตนเองได้ (มกราพันธุ์ จูฑะรสก, 2551)

ข้อสรุปที่ได้จากโครงการในครั้งนี้สอดคล้องกับการศึกษาของ อุษณีย์ เทพวรชัย (2554) ที่พบว่าการเรียนรู้จากสภาพจริงนั้น ผู้เรียนมีโอกาสดำเนินชีวิตจริงได้แก่ พฤติกรรมดำรงชีวิตของมนุษย์ในบริบทต่าง ๆ โดยการเก็บข้อมูลเชิงคุณภาพทำให้เกิดการเรียนรู้และเข้าใจ เมื่อมีการวิเคราะห์ แยกแยะ หาข้อสรุปจากข้อมูลที่ได้เป็นการวิเคราะห์ความต้องการและปัญหาที่แท้จริง เข้าใจถึงเหตุผลและที่มาของการกระทำของผู้อื่น สามารถให้การพยาบาลที่ตรงกับความต้องการของบุคคลได้ และการศึกษาของสุณี วงศ์คงคาเทพ (2550) ที่พบว่าการเรียนการสอนตามสภาพจริงทำให้ผู้เรียนเกิดการพัฒนาตนเองโดยเฉพาะในเรื่องมุมมองที่กว้างขึ้น และรู้จักรับฟังผู้ป่วยเพื่อให้เกิดความเข้าใจ

## การดูแลผู้ป่วยจิตเวชด้วยหัวใจความเป็นมนุษย์: การเรียนรู้ตามสภาพจริงในการเรียนการสอน วิชาการพยาบาลบุคคลที่มีปัญหาทางจิต

ในชีวิตจริงของผู้ป่วยและพฤติกรรมสุขภาพหรือความทุกข์ที่ผู้ป่วยมีโดยไม่ใช้กรอบความคิดของผู้เรียนเอง

### สรุปผลการดำเนินโครงการ

การดำเนินการจัดการเรียนการสอนในการดูแลผู้ป่วยจิตเวชด้วยหัวใจความเป็นมนุษย์ตามสภาพจริงทำให้นักศึกษาเห็นสภาพผู้ป่วย เห็นบริบทของผู้ป่วยและครอบครัวตามความจริง เห็นบทบาทของพยาบาลจิตเวช และสามารถเชื่อมโยงกับทฤษฎีได้มากขึ้น ซึ่งข้อสรุปที่ได้สามารถสกัดเป็นหลักการสำคัญของการสอนแบบบูรณาการบนพื้นฐานการดูแลผู้ป่วยด้วยหัวใจมนุษย์ได้แก่

1. กระบวนการสอนเน้นการปรับทัศนคติ ฐานความคิด และมุมมองที่มีต่อผู้ป่วย
2. การเรียนรู้ให้เข้าใจชีวิตจริงของผู้ป่วยจิตเวชต้องเรียนจากสภาพจริง
3. การพัฒนากระบวนการเรียนรู้ของผู้เรียนโดยการกระตุ้นให้เกิดการเรียนรู้และหาคำตอบด้วยตนเองภายใต้การชี้ประเด็นของผู้สอนจะมุ่งให้นักศึกษาเกิดการคิดหาเหตุผล
4. การสอนมุ่งเน้นให้นักศึกษามองเห็นชีวิตของผู้ป่วย ความทุกข์ของผู้ป่วยที่เกิดจากภาวะโรคมากกว่าการมุ่งแก้ไขที่โรคหรือพยาธิสภาพเท่านั้น

### ข้อเสนอแนะจากการดำเนินโครงการ

1. ควรมีการจัดการเรียนการสอนแบบเรียนรู้จากสภาพจริงอย่างต่อเนื่องในนักศึกษารุ่นต่อๆ ไปเพราะนักศึกษารุ่นที่ต่อๆ ไปมีความสุขและชอบกับการเรียนการสอนแบบเรียนรู้สภาพจริง ที่สำคัญนักศึกษาสามารถเรียนรู้และจดจำในเนื้อหาของรายวิชาได้ดีกว่าการเรียนในชั้นเรียนเพียงอย่างเดียว
2. การปรับลดทัศนคติทางลบของนักศึกษาต่อรายวิชาการพยาบาลบุคคลที่มีปัญหาทางจิตควรกระทำอย่างต่อเนื่องในการจัดการเรียนการสอน

เนื่องจากรายวิชานี้เป็นวิชาที่นักศึกษาส่วนใหญ่รู้สึกกลัวและไม่ค่อยเข้าใจในเนื้อหาของรายวิชามากนัก การปรับทัศนคติโดยเฉพาะอคติของนักศึกษาที่มีต่อรายวิชาให้ลดลงจะช่วยให้นักศึกษาเกิดการเรียนรู้เนื้อหาสาระของรายวิชาได้ดียิ่งขึ้น

### เอกสารอ้างอิง

- โกมาตร จึงเสถียรทรัพย์. (2552). *Humanized health care คืออะไร*. สืบค้นเมื่อวันที่ 12 กุมภาพันธ์ 2555 จาก, <http://www.gotoknow.org/blog/spiritualhealth/205584>
- ทัศนดา แหมมณี. (2552). *ศาสตร์การสอน: องค์ความรู้เพื่อการจัดกระบวนการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพ*. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ภาวนี สืบเสาะ. (2551). *เคล็ดไม่ลับกับการเรียนรู้ตามสภาพจริง*. สืบค้นเมื่อวันที่ 22 มกราคม 2556 จาก, [http://www.bcnsurin.ac.th/knowledgemanagement/newsattach/1315292551\\_เคล็ดไม่ลับกับการเรียนรู้ตามสภาพจริง.pdf](http://www.bcnsurin.ac.th/knowledgemanagement/newsattach/1315292551_เคล็ดไม่ลับกับการเรียนรู้ตามสภาพจริง.pdf)
- มกราพันธ์ จุฑะรสก. (2551). *การคิดอย่างเป็นระบบ*. โครงการสวัสดิการวิชาการ สถาบันพระบรมราชชนก กรุงเทพฯ: ธนาพรส. วิทยานภิส พละตีก และคณะ. (2551). *การพัฒนาผู้เรียนให้มีความรู้และอัตลักษณ์ในการบริการสุขภาพด้วยหัวใจความเป็นมนุษย์: การสอนที่เน้นสภาพจริงเพื่อทำความเข้าใจมนุษย์*. สืบค้นเมื่อวันที่ 12 กุมภาพันธ์ 2555 จาก <http://km.bcnakhon.ac.th/km/sites/default/files/Extraction%20of%20knowledge.pdf>
- วิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนีสราษฏร์ธานี. (2554ก). *คู่มือประกันคุณภาพการศึกษา*. สุราษฎร์ธานี: สถาบันพระบรมราชชนก กระทรวงสาธารณสุข.
- วิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนีสราษฏร์ธานี. (2554ข). *การประเมินผลการจัดการเรียนการสอน ภาควิชาการพยาบาลสุขภาพจิตและจิตเวช ปีการศึกษา 2553*. สุราษฎร์ธานี: สถาบันพระบรมราชชนก กระทรวงสาธารณสุข.
- สุนี วงศ์คงคาเทพ. (2550). *รายงานวิจัยประเมินผลผู้เรียนกับการสอนแบบบูรณาการ*. กรุงเทพฯ: ภาพพิมพ์.
- อุษณีย์ เทพวรชัย. (2554). *การเรียนการสอนเชิงรุก: การพัฒนาผลการเรียนรู้ตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิ ระดับปริญญาตรี สาขาพยาบาลศาสตร์*. นครราชสีมา: คณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยวงษ์ชวลิตกุล.
- Bohm, D. (1996). *On dialogue*. London: Routledge Classics.



## Caring for Psychiatric Patients with the Humanized Care: Authentic Learning in the Course of Nursing Care of People with Mental Health Problems

*Suthanan Kunlaka\* M.N.S. (Mental Health and Psychiatric Nursing)*

*Pakasorn Uraiwan\*\* M.N.S. (Mental Health and Psychiatric Nursing)*

**Abstracts:** Authentic learning in caring for psychiatric patients with humanized care was a part of the course of nursing care for people with mental health problems. The purpose was to provide students to explore the way of life of psychiatric patients, families, and community, and learn how to care for people with mental problems with the humanized care concept. The activity consisted of six steps. The first step was to prepare students to have basic psychiatric care with humanized care. The second step was to review the knowledge about making therapeutic relationship/communication/roles of psychiatric nurses in understanding human/managing medication/providing advice to psychiatric patients and their families/community psychiatry. The third step was to have students interview patients and their families about related factors and impacts of psychiatric illness, management of psychiatric problems and family participation in caring for psychiatric patients. The fourth step was to have students present data in a small group. The fifth step was to have students present data in a large group. And the sixth step was to reflect and summarize what they had learned from studying psychiatric patients' lives under humanized care. The evaluation by both students and lecturers could be concluded that authentic learning in the course of nursing care of people with mental health problems enabled students to provide service with humanized care. Therefore, it is important to arrange the authentic learning continuously so that students can see the patients' lives, context of patients and their families, and roles of psychiatric nurses, as well as students could link it with the theory.

**Keywords:** Psychiatric patients, Humanized care, Authentic learning, Caring, Mental health problems

---

*\*Corresponding author, Professional Nurse (Teaching) Boromarajonnani College of Nursing, Suratthani, E-mail: suthanan\_pop@hotmail.com*

*\*\* Professional Nurse (Teaching) Boromarajonnani College of Nursing, Suratthani*